

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 14. LUTEGO 1825. ROKU W PONIEDZIAŁEK.

Ostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.						
		Ciepłota R.	Barometr.	Wiatr.		Stan Nieba.
Dnia 12 Lutego	Zrana . . .	Stopni zrana . — 1	Cali 27 linii 10.3		Poludniowo-zachodni	Bez dżysto.
	Popołudniu .	Stopni . — 0	„ — 9.3	Zachodni	Poludniowo-zachodni	Dżdżysto.
	Wieczorem .	Stopni zimna . — 2	„ — 8.5		Poludniowo-zachodni	Gwiazdy.
13	Zrana . . .	Stopni zimna . — 3	Cali 27 linii 8.0	Zachodni	Północno-zachodni	Słońce.
	Popołudniu .	Stopni zimna . — 2	„ — 8.2		Północno-zachodni	Wicher.
	Wieczorem .	Stopni zimna . — 3	„ — 8.2		Północno-zachodni	Gwiazdy.

ROZKAZ DZIENNY
DO WOYSKA POLSKIEGO.

w Kwaterze Głównéj Dnia (25 Stycznia) 6 Lut.
w Warszawie 1825 roku.

Orzynamia żądane Dymissye dla słabości
zdrowia.

w Piechocie.

W Pułku 7 liniowym, Porucznik Józef Żeziński, w Stopniu Kapitana z pozwoleniem noszenia mundur.

z Pensyą. w Jeździe.

W Korpusie Żandarmerji, Kapitan Donat Porzecki, w Stopniu Majora z pozwoleniem noszenia mundur.

w Korpusie Inwalidów i Weteranów.

Kapitanowie Weteranów: Leopold Gra-
biński i Ignacy Kulpiński, oba w Stopniu
Majora, z pozwoleniem noszenia munduru.

Umieszczeni zostają.

Z Korpusu Żandarmerji, Podporucznik Michał Kowalski, z przeznaczeniem do Kompanii 16y Weteranów. — Z Batalionu Weteranów czynnych, Podporucznik Teodor Lipieński, z przeznaczeniem do Kompanii 66y Weteranów.

Wykreślony zostaje z Kontrol.

W Batalionie Weteranów czynnych.

Podporucznik Władysław Monasterski,
zmarły w dniu $\frac{1}{2}$ Stycznia r. b.

Naczelný Wódz

(podpisano) K O N S T A N T Y

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem,

p. t. ob: Podszefa Sztabu Głównego

Pułkownik *Siemiątkowski.*

Kommissya Rządowa Sprawiedliwości

Ogłasza, iż Xiążę Namiestnik Króleski
Postanowieniem z dnia 27 Stycznia r. b.
Zapis kamienicy pod Nro 63 w mieście Za-
mościu w Województwie Lubelskiem, oraz
ogrodu móg ieden obeymującego, na
przedmieściu Lwowskiem, w Zamościu po-
łożonych, Testamentem niegdy Agaty z
Koszewiczów Danielewiczowéy, na dniu
11 Stycznia 1820 r. urzędownie sporzą-
dzonym, na rzecz Instytutu ubogich mia-
sta Zamościa, uczyniony, stósownie do Art.
910 Kodexu Cywilnego, z zachowaniem
Praw osób trzecich, potwierdzić raczył.

w Warszawie d. 5. Lutego 1825. r.

Za Zastępcę Ministra,

Radca Stanu, *A. Wyczechowski.*

Za Sekretarza Jeneralnego,
Hoffmann.

*Dyrekcya Jeneralna Stad i Stacyy Stadnych
Królestwa Polskiego.*

Podaje do wiadomość i powszechną, iż w celu ułatwienia obywatelom i mieszkańcom Królestwa Polskiego, sposobności korzystania w dalszym ciągu z zakładu Stad Króleskich, do rozkrzewienia poprawnego rodu koni w tym kraju przeznaczonych, powiększoną została na rok bieżący liczba stacyi stadnych, do których Ogiery prowincjonalne z głównéj stacyi Janowa rozprowadzonemi będą. Według rozporządzeń już w téj mierze uczynionych, oznaczone zostały na pomienione stacye stadne miejsca następujące, jako to:

1. w Województ. Podlaskiem miasto *Janów*.
2. ditto wieś *Strzała* pod Siedlcami.
3. ditto Mazowiec. *Willanów* pod Warszawą
4. ditto ditto miasto *Krońewice*.
5. ditto Płockiem miasto obw: *Lipno*.
6. ditto Kaliskiem miasto obw. *Sieradz*
7. ditto Krakowskiem miasto *Pinczow*.
8. ditto Sandomirskiem wieś *Mirów* pod Szydłowcem
9. w Woiewództwie Lubelskiem miasto obwodowe *Hrubieszów*.

Stacye powyższe, składać się mające iakoto: w Janowie z ogierów 15, w Willanowie, — Krośniewicach, — Sieradzu, — Pinczowie, — Hrubieszowie każda z ogierów 12^{ty}, w Mirowie z ogierów 9^{ciu}, w Lipnie i Strzale każda z ogierów 6. otwartemi zostaną z dniem 1. Marca i trwać będą do 1. Lipca b. r. W tym przeciągu czasu wolno jest każdemu z mieszkańców krajowych do każdej z wyszczególnionych powyżéy stacyy, podług tego iak komu dogodniéy i bliżéy, prowadzić kłacze do wydania dobrego rodu koni uzdatnione, byle te nie były z znacznemi wadami dziedzicznymi lub innemi widocznymi albo podeyrzanemi słabościami.

Ku osiągnięciu niezawodnych i zamiarowi odpowiadających skutków przepisane zostały dozoruącym nad stacyami prawa i szczególne zastrzeżenia co do postępowania przy stanowieniu, o iakowych każdy Interessant na miejscu potrzebne poinformowanie poweźmie, a w których obięte są zarazem głównejsze wiadomości i ostrzeżenia względem sposobu chodowania koni.

Każda klacz z którą właściciel osobiscie nie przybędzie, zaopatrzona być powinna w świadectwo podpisem jego stwierdzone, obeymujące miejsce zamieszkania onegoż i opis szczegółowy klaczy po szerści, wzroście i latach, które, ieżeliby mu łatwość dozwoliła, poświadczone być ma przez Burmistrza lub Wóytę Gminy.

Oplata na rzecz Skarbu publicznego od
stanowienia klaczy, oznaczoną została na
rok bieżący w niższej cenie, iako to:

a.	od ogierów celnych po złotych	18.
b.	ditto klasy 1szej ditto	9.
c.	ditto 2giej ditto	6.
d.	ditto 3ciej ditto	3.

którą każdy właściciel kładzie przy pierwszem ięć stanowieniu za kwitem i do rąk Officyalisty stacyynego złożyć iest obowiązany. Pokwitowania te służyć będą za rodowód otrzymanego przychowku po ogierach Króleskich.

w Warszawie dnia 8 Lutego 1825.

Koniuszy Dworu JCKMści Prezydujący,
(podpisano) Henryk Hrabia *Zabiello*.
Sekretarz Jeneralny *Pulewski*.

*Rektor Królewskiego Warszawskiego
Uniwersytetu.*

W wykonaniu § 195 wewnętrznego U-
rządzenia tegoż Uniwersytetu, podaie do
wiadomości iż, W. Wincenty *Kraiński*, Ad-
wokat przy Sądzie Apelacyynym Króle-
stwa Polskiego, po skutecznionym, stó-
sownie do przepisów Uniwersyteckich, ten-
taminie w Wydziale Prawa, i po odbyty
w dniu 10 Lutego b. r. publiczney dyspu-
cie, mianowanym i ogłoszonym został
przez Dziekana wydziału właściwego Do-
ktorem Ob. Prawa.

w. Warszawie 12 Lutego 1825. r.

X. Szweykowski.
Erodziński S. U.

W A R S Z A W A.

— Dnia wczorayszego przybył z Berlina J. C. M. Wielki Xiążę MIKOŁAJ z dostojną małżonką swoją J. C. M. Wielką Xiężną ALEXANDRĄ. — Mieszkają w zamku Króleskim.

— Dnia 29 z. m. umarł w Poznaniu Pro-
boszcz Katedralny, JW. JX. *Miaskowski*.

— Cena wniósca do Menażeryi PP. *Van Aken* i *Martin* zniżona została. Pierwsze miejsce kosztuje teraz Złp. 2. gr. 5, drugie Złp. 1, trzecie groszy 15.

— Ukończoną została w *Chlewiskach*, w dobrach Hr. *Sołtyka*, walcownia do wyrabiania różnych gatunków blachy żelaznej, pod dyrekcją budowniczego *Kramera*, podług rysunków Pana *Schmidt* Radey hutniczego. Obstalunki na tę blachę przymie Stanisław *Jaworski* mieszkający przy ulicy S. Krzyżkiej pod N. 1344. Blacha z tej fabryki jest w gatunku wybranym, prócz tego cieńsza i tańsza od zagranicznej. W tychże dobrach jest fabryka drutu żelaznego, i różnych wyrobów z

żelaza kutych i lanych, iako to: naczyń młyńskich i rolniczych, garnków, kotłów, pieców, moździerzy i t. d. (Kur.)

— W ciągnięciu 595 Loteryi liczbowej Królestwa Polskiego odbytem dnia 14 b. m. wyciągnięte zostały w następującym porządku Numera: 3. 50. 72. 76. 59.

PRZYIECHALI (dnia 12 i 13 Lutego.) Lipski kupiec z Kutna — Grabowski Kapitan z Sochaczewa — Okęcki Onufry Obyw. z Skrobowa — Jezierski Karol Hrabia z Sobin — Woynarowski Michał Oby. z Grabowa — Heyman Kuhn kupiec z Gdańska — Luba Józef Starosta z Chosinowa — Malachowski Jenerał z Wierzbicy. — Minhardt Jenerał z Dubna — Saul Joel kupiec z Gdańska — Szäfer Andrzej Oby. z Berlina — Lentz Jan kupiec z Krakowa — Ostrorog Hrabia z Przylęka. —

WYIECHALI (dnia 12 i 13 Lutego.) Potocki Jan Szambelan do Olszan — Zieliński Stanisław Podprokurator do Radomia — Sierakowski Wacław Pułkownik do Berdyczowa — Orłowski Józef Oby. do Krasnegu — Arensstein kupiec do Odessy — Malachowska Bona Jenerałowa do Wierzbicy — Podoski Antoni Hrabia do Rusinowa — Tomkiewiczowa Maryanna Hrabina do Strzałek — X. Jankowski Antoni Kanonik do Mińska — X. Giersztejsztejn Karol Kanonik do Kościągóry — Stefens Negocjant do Gdańska — Sawczyk Onufry kupiec do Rosyji — Gliński Alexander Podpułkownik do Zamościa — Wessel Adam Obyw. do Kleszowy. —

z Petersburga 14 (26) Stycznia.

— Dnia 13. we Wtorek, w rocznicę urodzin N. Cesarzowej Elżbiety, śpiewano *Te Deum* w Kaplicach zamkowych i we wszystkich Kościołach stolicy. Wieczorem Miasto oświecono.

— Reskrypt N. Cesarza do Xięcia Galicyi Gubernatora wojennego miasta Moskwy.

« Xięże Dymitry Władymirowicz! Mieszkańcy naszey starożytney stolicy odznaczali się zawsze czynami szlachetnymi. Przyjemnie mi jest że widzę nowy tego dowód w raporcie przez który dowiedziałem się o licznych ofiarach zebranych w Moskwie dla nieszczęśliwych ofiar wylewu w Petersburgu. Oświadczam wam wdzięczność moją, iako też wszystkim téj stolicy mieszkańcom którzy się do tych ofiar przyłożyli i polecam abyście wyrazili zadowolenie moje członkom Komitetu wyznaczonemu do zbierania składek, za gorliwość, z którą, podług waszego raportu, dopełniają swoiey powinności. »

Jestem wam przychylny:

(podpisano) ALEXANDER.

— Lord Yarmouth miał zaszczyt dnia wczorayszego być przedstawionym N. Panu.

— Towarzystwo historyi starożytności rosyjskich wydało na widok publiczny Tom drugi swoich pamiętników. Założone w r. 1802 za zezwoleniem N. Pana wydało pierwszy Tom w r. 1815. Od tego czasu wiele okoliczności skłoniło je do zawieszenia prac swoich. Teraz rozpoczęło je na nowo. W Tomie świeżo wydany znajduje się wiele artykułów z których najciekawsze są: wiadomość biograficzna i naukowa o zmarłym Hrabu Alexym Mussin-Puszhin: o dawnéj monecie Rosyjskiej; o chorągwi Xięcia Włodzimierza, i o koronach drzewiastych w Nowogrodzie.

— Summa nowych ofiar nadesłanych Komitetowi na wsparcie dotkniętych wylewem w Petersburgu wynosi 87,338 Rubli. W liczbie téj jest 20,000 rub. przesłanych przez Króla Jmci Wirtemburskiego w imieniu córki Xięciniczek Maryi i Zofii; tudzież od

Poselstwa francuzkiego 10,000 rubli. Próż tego Komitet odebrał znaczną ilość płótna i innych materyj.

— Dnia 21. Października Własow, Woronin i Abakumow żołnierze z drugiego pułku Karabinierów, schodząc ze straży, wracali z miasta Gdowa na kwaterę we wsiach okolicznych im naznaczoną. Postępując brzegiem rzeki Narowy, spotkali statek i dla prędzszego pośpiechu wsiedli w niego; lecz czyli to pędem wody, czyli też przez ich nieumiejętność statek przewrócił się. Własow utonął, Abakumow ocalał życiem pływaniem, Woronina wyratowała młoda dziewczica nazwiskiem Donna Mironow, przy pomocy brata swego Sozima; oboje są dziećmi wieśniaka. Usłyszawszy krzyk nieszczęśliwego Woronina przybiegli ze wsi Perewołoki Xiężęce (należący do Korony), i z rzadką przytomnością umysłu, użyli wszelkich sposobów do ocalenia życia jego. Najiaśniejszy Pan dowiedziawszy się o tak szlachetnym czynie, raczył przeznaczyć gratyfikacyi 300 rubli dla dziewczicy a 100 dla iey brata. Takowa wspaniałość napełniła radością serca wszystkich. (Pszcz. Półn.)

— W ciągu Listopada wyprowadzono z Rygi towarów za 4,858,059 rubl. 90 kop., wprowadzono za 1,456,187 rubl. W Grudniu wyprowadzono tylko za 25,077 rubl., a wprowadzono za 972,570 rubl. 45 k. Wartość wywiezionych towarów w ciągu całego roku 1824 wynosi 41,065,728 rubl. 60 kop., towarów zaś wprowadzonych 13,015,868 rubl. 80 kop. Zimowało tam 25 okrętów, z których 18 było rosyjskich. W ciągu ostatniey żeglugi zawinęły do portu Rybskiego 932 okręty w ogóle, wypłynęło zaś 939. Na tę zimę pozostało w Rydze 18 statków, między którymi 15 rosyjskich; cztery okręty wypłynawszy z portu wracać musiały z powodu burzy.

— Od 1. Sierpnia do 25. Listopada przez Komorę Petropawłowską przeszła Karawana z 120 wielbłądów i 56 transportów z towarami za sumę 420,531 rubl. 40 kop. Cztery karawany wysłane do Kochan i step Kirgiz-Kaysackich składały się z 697 wielbłądów i 58 transportów, z towarami za 336,989 rubl. 80 kop. Karawana w Listopadzie przez Komorę Ś. Trójcy przechodząca składała się z 1892 wielbłądów ładownych żelazem, stalą i innemi towarami.

— Dziennik Petersburski (*) z dnia 29. Stycznia zawiera list Jenerała Barona de Toll do Jenerała Buturlina. Jest on pisany z okoliczności recenzji dzieła Pana Buturlina o Kampanii 1812 r. umieszczoney w dzienniku Paryzkim, w której recenzent dodał w końcu uwagę, iż cokolwiek najlepszego stało się pod Naczelnictwem Kutuzowa, to jest dziełem Szefa Sztabu głównego Barona Toll. Jakkolwiek rzeczony Artykuł bezimienny nie zdoła zachwiać sławy wielkiego człowieka, jednakże Jenerał Toll poczytuje sobie za obowiązek zblić fałszywe mniemanie, chlubne dla siebie, lecz uwłaczające sławie Kutuzowa. Oświadcza więc wyraźnie, iż całą jego w téj Kampanii zasługą, jest, iż w miarę wskazanego mu stopnia, to co Kutuzow ogólném działaniem zajął powziął i postanowił, Baron Toll w szczegółach wypracował.

(*) Dzienniki paryskie list ten przedrukowały.

z Brukseli 20. Stycznia.

Sądy ścigają teraz iak najmocniéj lichwiarzy i tym podobne piliawki. W mieszkaniach siedmiu lichwiarzy wszystko opieczętowano, a 30 innych powołano do odpowiedzialności za prowadzenie podobnego rzemiosła.

— Dnia 26 b. m. o godzinie 3éy po północy wyleciał w Gandawie z łoskotem na powietrze dom mieszkalny P. A. Dale, i wiele domów w pobliżności zostało uszkodzonych. Jeden z jego synów zatrudniał się suszeniem prochu, który, nie wiedząc jakim sposobem zapalił się; skutki są nader smutne. Syn został zabity; brat jego i Pani Dale są w głowę skaleczeni.

Dopiero nazajutrz można było rozpoznać wielkość niebezpieczeństwa, na które mieszkańcy miasta a szczególniéj w okolicy Calenderberg byli wystawieni przez tę eksplozję. Szczęściem zapalony zapas prochu nie był zбитy, a wybuch nastąpił na wyższym piętrze. Część domu jest zupełnie zniszczona; obliżki dom zagraża upadkiem, z trzeciego domu pół dachu zerwane. Po wszystkich stronach poblizszych szyby w oknach w znaczney liczbie potrzaskane. Służący wydobyty został z gruzów nieżywy. Skaleczenie matki i jednego syna nie jest niebezpieczne. (G. B. H.)

— Dnia 21 odlaną została w giserni Pana Cockerill w Seraing (Lüttich) głowa kolosalnego Lwa, który ma być postawiony na polu bitwy pod Waterloo. Głowa ta waży 5,000 funtów; cały lew będzie wynosił ciężaru przeszło 60,000 funtów. Artysta który przygotował formy i będzie lał 7 sztuk tego pomnika nazywa się Jan Dengis; wykształcił on się bez mistrza, i nie ustępuje teraz najlepszemu Angielskiemu i Francuzkiemu artyście.

z Paryża 1 Lutego

— Dnia 29 z. m. po Mszy Ś. Xięże Wołkoński, nadzwyczajny Poseł N. Cesarza Wszech Rosyji, przedstawiony był Królowi i rodzinie Króleskiej na publiczném posłuchaniu.

Marszałek Xięże Reggio par Francyi, Generał-Major Gwardyi Króleskiej, którego N. P. przeznaczył aby towarzyszył posłowi, udał się o jedenastéj do jego hotelu i zawiózł go do Tuileries w karecie Króleskiej.

Przybywszy w wewnętrzne podwórze zamku Poseł zastał straż pod bronią białą w bębny.

Margrabia Dreux-Breze wielki mistrz obrzędowy Francyi, Margrabia Rochemore mistrz obrzędowy, Baron de Saint-Felix pierwszy pomocnik obrzędów, Wice-Hrabia de Geslin pomocnik obrzędów, przyjęli posła na dole przy wielkich schodach i towarzyszyli mu na posłuchanie.

Xiążę Luxembourg Kapitan gwardyi przybaczny przyjął Posła przy drzwiach sali teyże Gwardyi stojący pod bronią.

Król siedział na tronie mając po prawej stronie Delfina a po lewej Xięcia Orleanu, otoczony urzędnikami korony.

Gdy wszedł Poseł do sali tronowej, N. P. powstał, a Poseł przedstawiony Królowi przez Barona de Salve dopełnił nadzwyczajnego poselstwa które powierzył mu jego Monarcha, to jest wynurzył uczucia N. Cesarza z powodu śmierci Ludwika XVIII i powinszował Królowi jego wstąpienia na tron.

Król odpowiedział posłowi. — Gdy się skończyło posłuchanie u Króla i rodziny Króleskiej, Poseł odprowadzony został do salonu Posłów, a zamtąd do swojego hotelu z temiż samemi zaszczytami i obrzędem z jakim był wprowadzony.

Tegoż dnia Poseł objadał w zamku Tuileries, w apartamentach Delfina; ustołu na 45 osób, u którego przewodniczył Hrabia de Cossé, pierwszy Marszałek króleski. (Mon. Par.)

— Dnia 28. b. m. Król Jmć odwiedził szkołę politechniczną.

— Pomiędzy Artystkami, które na ostatniej wystawie otrzymały medale, znajduje się Panna *Codefroi*, która wymalowała portret sławnego improwizatora *Sgricci*.

— Sławny malarz *Guerin*, Dyrektor francuskiej Akademii malarstwa w Rzymie, niebezpiecznie chory.

— Zawiązało się w Lyonie towarzystwo pod następującym nazwiskiem: «Towarzystwo do wspierania podróży Misjonarzy, którzy ludom zostającym w ciemności udzielaia ewangelicznego światła.» Członki towarzystwa, do którego i kobiety bywają przyjmowane, płacą co tydzień po 5 centymów. (G. B. H.)

— Jest to szczególniejszy przypadek, że *P. Vaublanc*, który wraz z Panem *Martignac* ma bronić projektu do prawa o wynagrodzeniu Emigrantów, w r. 1791, jako Prezes narodowego zgromadzenia, musiał oddać Ludwikowi XVI. dekret względem ukarania francuskich emigrantów śmiercią i zabranie Dóbr.

— Dziennik *Biała Chorągiew* zawiera znowu interessujący artykuł o uznaniu przez Anglię niektórych R. Pospolitych, w którym szczególniejszy wyjaśnia bliższe skutki i jakie toż uznanie, prędzej lub później, na Anglię ściagnąć musi. „Znajduia się mowi autor tego artykułu, zawsze pomiędzy nami i w naszych czasach ludzie, niechęcy się pozbyć błędu mieszania rewolucyi tego wieku z rewolucyami wieków poprzednich, które nie miały bynajmniej na celu ustalenia towarzyskiego porządku na zupełnie nowych zasadach, lecz zaprowadzenie niektórych odmian w stanie rzeczy, którym z resztą ludy w ogólności były bardzo rade. Czémże jest terazniejsza rewolucya uważając ją w iey wędrowce po całym świecie? Zupełne zniszczenie przeszłości, radykalne wytępienie tego co istnieje. Kto w tém upatruie tylko powstanie ludów przeciwko Monarchom, lub wojnę domową pomiędzy osobami różnego stanu, grubo się myli. Niedla tego że niektóre osady chciały odzyskać samoistność i zapewnić swoją niepodległość, poczytnie my przykład, który Anglia dała przez uznanie niepodległości wielu zupełnie rewolucyjnych ludów za niebezpieczny dla

samę Anglii; nawet odosobniony akt uznania nie zdaie nam się bydz zgubnym w swoich skutkach; lecz zgubnym jest ścisły związek i nieustanne zetknięcie się ludu będącego w zupełnym posiadaniu przeszłości, iak n. p. Angielskiego, z narodami zarażonemi przez zasady, które od lat 30 niszczyły Europę; zgubne są moralne skutki, iakie te nowe związki sprawią dla dawnę Anglii.

z Lizbony 5 Stycznia.

— Gazeta dworska czyniła przy początku roku następujące uwagi:

» Pomimo usiłowań ducha rewolucyjnego który chce powetować klęski poniesione w Europie, a zwłaszcza na półwyspie w 1823, cały rok 1824 przeszedł, a duch ten nie mógł otrzymać zwycięstwa; przeciwnie jego nadzieie zupełnie zawiedzione zostały gdy po śmierci Ludwika XVIII przeszło berło w ręce jego prawego następcy, bez najmniejszego zamieszania lub zmiany politycznej w Europie. Szczęśliwy ten wypadek przekonywa, że ludy i rządy téj części świata silnym i olbrzymim postąpiły krokiem do pożądanego portu spokojności powszechniej, która nigdy jeszcze tak ugruntowaną nie była, iak od czasu gdy świat uyrzał to wspaniałe przymierze wszystkich Monarchów, zawarte dla rządzenia ludami podług Świętych przepisów Ewangelii; przymierze istotnie święte cel mające, w którym intryga, bunt i pycha znaydą nie przełamaną zaporę przeciw swoim obmierzłym zamiarom. Przy ciągłej czuności i mądrości gabinetów, które nauczyły ich długie doświadczenie, nowy rok pomnoży owoce pokoiu, rozszerzy między ludami przywiązanie do prawych rządów, połączy rozmaite krainy świata nierozrwanym ogniwem, które pomieszała rewolucya nie mogąc jednak zupełnie zniszczyć zasad miłości braterskiej, której przywrócenia dopomina się natura a którą prędzej czy później podźwignie własny interes, dla wzajemnej korzyści ludów obu półsfierzów. Nareszcie powinniśmy się spodziewać że w terazniejszym roku cierpienia ludzkości większej ulgi doznaią, prawa w nim wykonywane będą zgodnie z dobroczynnymi zamiarami władców Europy, a ten duch nowości i rewolucyi który pograżżył w żałobie miliony ludzi w téj nayoświecieńszej części świata, wytępiony zostanie nakoniec; a iezli prawdziwe zasady Religii naszey górę wezmą, odniesie sprawiedliwość zupełny tryumf i spełnią się nasze życzenia.

Wiadomości z Grecyi do 17 Grudnia.

Hydryocka Gazeta z dnia 10 Grudnia donosi, iż skoro się tylko *Goura* i *Karataasso* pokazali, buntownicy natychmiast odstąpili od Koryntu, że *Hatzichristos* i *Vassos* otrzymali rozkaz odpędzenia buntowników od Tripolizy; zapewnia wreszcie że Dyrektoryat ma dzielne stronnictwo, a odezwa Prezydenta *Conduriotti* zupełnie uspokoiła umysły.

Taż Gazeta zawiera wiadomość o porażce buntowników dnia 11 Grudnia przy *Vrysaki*, w której *Delijani* ranny, wszystkie utracił bagaż, a buntownicy cofnęli się ku górze *Parthenion*. Rząd nie mo-

gąc nie łagodnością dokazać ostrzejszych chwytów środków. *Goura* i *Karataasso* odebrali rozkaz uderzenia na buntowników przy *Agios Georgios* (*) pod naczelnictwem *Notarapoulo* i *Nikity Stamatetopulo*, około 800 ludzi mających, którzy po żwawej całodzienniej walce, zatarassowali się w wieżach *Agios Georgios*. *Hatzichristos* posunął się ku wąwozom *Parthenionu*, zdaie się więc iż oblężenie Tripolizy zniesione.

Varvaki za przybyciem do Morei iako pierwszy dobroczyńca oyczyzny witany, później podeyrzany Grekom, udaie się według oziębłych doniesień o nim, do Zante.

— Postępowanie *Odyseusza*, który się tyle wślawił w powstaniu, stało się prawdziwą zagadką; nie można poiać właściwych zamiarów tego wodza. Żyje on teraz, od wszystkich towarzyszków broni opuszczony, w iaskini iednej na wschodniej stronie *Parnassu*. Jaskinia ta jest bardzo obszerna, i może objąć kilka tysięcy ludzi. Ma wyborną wodę, zachowaną w cysternach, które ten nowy pustelnik w r. 1823 wybudował. Ma on także dom, odosobniony od scian iaskini, składy żywności i potrzeb woennych, oraz dwa dobre działa polowe; niemniej kazał sobie piękny kiosk wystawić. Od przeszłego lata mieszkaią z nim jego żona, matka, i dzieci téj ostatniej z powtórnego małżeństwa; iedno z nich bawiać się na tarassie spadło w przepaść i na miazgę się rozbiło. Jedynym jego towarzyszem jest znany ów Irlandczyk *Trewlany*, niegdyś poufały przyjaciel Lorda *Byrona*, który przez kilka miesięcy bardzo, był czynnym w Grecyi, potem się pokłócił z *Maurocordatem* i innemi naczelnikami, a teraz jest nieukontentowanym i nieczynnym widzem. (Dos. Aus.)

ze Stambułu 10 Stycznia.

— Sprawuiący interessa Duńskie *P. Klewitz*, miał w tych dniach konferencyą z *Reis-Effendim*, z powodu żeglugi na morzu czarném.

— Podług wiadomości że *Smyrny*, *Ibrahim* basza zaraz po swoim przybyciu do portu *Suda* w *Kandyi*, wysadził na ląd całe swoje wojsko i rozłożył ie obozem. Potem odprawił obce przewozowe okręty, i przedsięwziął wylądować w Morei za pomocą woennych okrętów. *Izmael Gibraltar* pozostał na wyspie *Rodus* w odwodzie z posiłkami.

W tym stanie rzeczy, otrzymawszy z *Egiptu* 2 miliony piastrów w złocie przez Francuską fregatę, rozkazał przedsięwziąć pierwsze wylądowanie do Morei, przy *Modon*, gdzie 20go Grudnia 16 egipskich woennych statków wysadziło na ląd 3,000 woyska z potrzebną artylleryą i zapasami woennymi. Zaraz potem statki te powróciły do *Suda*, dla przywiezienia drugiego oddziału woyska.

Tym czasem wojna domowa trwała ciągle na półwyspie. Wezwany z *Aten* na pomoc trzytysięczny korpus przymusił *Kolokotroniego*, *Nikitę* i ich sprzymierzeńców

(*) *S. Ierzy* o półmili od traktu leży między *Argos* i *Koryntem* w polowie drogi, bitwa w tém miejscu musi bydz zapewne taż sama o której Gazety greckie donoszą, iakoby zaszła dnia 11 Grudnia. — *Nikita Stamatetopulo* zwany, był dawniej *Turkozerą*, i uważany niegdyś za naysciotliwszego Patryotę.

do odstąpienia od oblężenia Koryntu; korpus ten miał zaraz wyruszyć ku Tripolizza, lecz to się nie stało; owszem stoczono jeszcze dnia 15 Grudnia uporeczywą bitwę w pobliżności Argos, która trwała od rana aż do wieczora, lecz nie nierozstrzygnięta.

W tym czasie przybył dnia 10 Grudnia transport 200,000 hiszpańskich piastrow do Napolu di Romania; jest to druga rata angielskiej pożyczki. Gazeta wychodząca w Hydra ogłasza tę wiadomość, która ważną jest dla Dyrektorów, a w walce stronnictw łatwo rządowi dać może przewagę. Albowiem ci którzy niemogą opłacać swoich żołnierzy, muszą żyć z łupieztwa, i dla tego stają się wkrótce ciężarem krajowi; w Grecyi zaś, za pomocą zagranicznych pieniędzy, można wszędzie dostać żołnierzy. *) (Do Austr.)

z Londynu 28 Stycznia.

— Przybyły dziś rano gazety z Bombay z 5 Września. Birmanowie nie tylko w teraźniejszej wojnie, okazują wiele odwagi lecz nawet i taktykę, z której można się domyślać że obrotami ich kierują oficerowie Europejscy. — Bardzo zatrważające poruszenia okazały się pomiędzy Maratami i innymi pokoleniami Indyjskimi w zachodniej stronie półwyspu. Zda się że umówili się z Birmanami, i potrzeba przeciwko nim sił, których Gubernator wojskowy nie posiada.

— Biega pogłoska, że Lord Combermere popłynie do Indyów, aby złuzować Pana Paget w dowództwie wojska.

— Statek parny *Entreprise*, skutecznie żegluga z tad do Kalkuty w następującym sposobie: z Londynu do Madery 7 dni; z Madery do Sant-Jago 5; z Sant-Jago do wyspy S. Heleny 11; z tamtąd do przylądka dobrej nadziei 6; z tamtąd do Johanna 11; z tamtąd do Bombay 12 $\frac{1}{2}$. Tu po ostatnie przez dni 10 $\frac{1}{2}$. Z Bombay do Kalkuty 9 dni, w ogóle 73 dni. — Doświadczenie okaże, czyli ten statek dotrzyma słowa, i stanie na terminie w Kalkucie. (G. B. H.)

— Mówią iż w okolicy Jorku ma być trzeci uniwersytet założony. Kawaler Fitzwilliam chce w tym celu ofiarować 5,000 funtów sterlingów.

— *Morning Chronicle* donosi, że Niderlandczykowie wzięli w posiadłość rozległą część brzegów Nowej-Hollandyi dogodną do prowadzenia handlu, i wyrzuca naszemu Rządowi, iż się w tém dał uprzedzić. Lecz iakże się brać do tego, ażeby zakładania osad na tak obszernym stałym lądzie wzbronie innym mocarstwom, mającym do niego równe z nami prawo?

— Następujące fakty przywodzą za dowód iak mocno wzniosło się spożycie i handel w Liverpool: w przeszłym roku uczynił sam podatek konsumpcyjny w tym mieście 2,127,586 F. S. 6 Szy. 8 p. — to jest, prawie tyle iak wszystkie dochody nie jednego z małych Królestw na stałym lądzie. (G. B. H.)

*) Wiadomości ze Smyrny otrzymane dnia 10 Stycznia w Konstantynopolu, dochodzą tylko do dnia 31 Grudnia. Lecz inną drogą otrzymaliśmy ze Smyrny wiadomość z dnia 6 Stycznia z której się okazuje, że dnia 2 Stycznia stan rzeczy był zawsze jednaki, że Kolokotroni zajmował wzgórze Argos, zagrożał Napolu i t. d. — Z tém wszystkiem zda się nawet podług téj wiadomości, że przewaga jest na stronie dyrektorów szczególnie od czasu iak dostali pieniądze. (D. A.)

— Już teraz mamy 16 różnych towarzystw do kopalni w Ameryce.

— Towarzystwo gazowe stałego ładu ma 10 Patronów (samych zagranicznych posłów), 4 prezydentów i 14 dyrektorów. Jego akcje po 50 F. S. przynoszą już teraz praeemium 1 $\frac{1}{2}$ procentu; w akcje wkładano gotowizną tylko 8 F. S.

— Nasze okręty przeznaczone do odkryć na północy, znajdowały się dnia 3 Sierpnia w pośród lodów przy Cap Chedley w zatoce Hudson, z kąd mają jeszcze przebyć 1200 mil drogi aż do zatoki Repulse, gdzie zamyslały przezimować.

— Liczba naczelników, członków i uczniów Uniwersytetu w Cambridge była w roku 1824 w ogóle 4,489. W r. 1748 wynosiła tylko 1500, r. 1813, 2805, a r. 1823, 4277 osób.

— Wszyscy gorzelnicy opuścili na baryłce trunku *Ale*, po 10 Szylingów.

WIADOMOSCI LITERACKIE.

Rurka do oddychania Pana Dacheux.

P. Dacheux wynalazł dowcipny mechanizm służący do przywrócenia życia utopionym. Jest to rurka do oddychania, za pomocą której wydobywa się powietrze i woda w piersiach obumarłego zawarta, i w téjże samej chwili wpuszczają się przez usta powietrze przyzwoicie ogrzane, co jest niezbycie potrzebnem aby stopniowo przyzwyczaić organa do oddychania powietrzem w zwykłej temperaturze atmosferycznej. Wynalazek ten tém jest interesowniejszy, że ma zastąpić przysługę, przez którą wynalazca już więcej iak stu osobom życie przywrócił, przykładając swe usta do ust obumarłego, i wpuszczając do płuc jego powietrze czyste, aby tym sposobem przywrócił mu byt już prawie utracony; przysługę, której zdrowie P. Dacheux, tyła usługami ludzkości świadczoneymi nadwreżone, dłużey osobicie pełnić nie pozwala. Wynalazca téj pompy oddychalnej w roku przeszłym odebrał od Akademii Francuskiej, w dzień Śgo Ludwika, medal złoty wartości 6,000 fr. iako nagrodę cnoty ustanowioną przez P. Montyon. Urodzony w Dieppe, rozpoczął zawód usługi publicznej od służby w marynarce, później mieszkał przez czas nieiaki na wyspie St Domingo iako osadnik, a od kilku lat osiadł w Departamencie Sekwany, w gminie *la Villette*. Tam to dopiero odkrył, co można w pewnym względzie nazwać powołaniem jego, to jest żądzą niesłychaną wspierania nieszczęśliwych, i ratowania ich życia, własne na niebezpieczeństwo narażając. Dowiedzione jest świadectwami autentycznymi, iż P. Dacheux wyratował z wody znaczną ilość osób i ocalił im życie przez swą staranność, sam częstokroć na wielkie narażając się niebezpieczeństwa, i że nigdy nie żądał żadnego wynagrodzenia, ani oznaków iakichkolwiek wdzięczności, przeciwnie sam częstokroć pożyczzał im własnych swych sukni, i podawał im nadto sposoby zaradzenia swym potrzebom. Teraz P. Dacheux nie mogąc już nieść dobroczynnej pomocy, spodziewa się iż tegoż dokaże przez rurkę oddychania, swego wynalazku, której dowcipny skład przez długą i rozważną kombinacją potrafił do najwyższej doprowadzić doskonałości.

(Dzienn. Peters.)

O Robotnikach Angielskich.

— Fabrykant machin Galloway na zapytanie Parlamentu, czy od lat 30 robotnicy po fabrykach poprawili się tak we względzie swego charakteru iako też we względzie codziennego obchodzenia się między sobą? odpowiedział: znacznie się poprawili, nietylko we względzie wiadomości, ale nawet i pod względem sprawowania się. Są teraz oszczędniejsi, moralniejsi, lepij ubrani, i mniej do pijaństwa skłonni. Dodał następnie iż tak postępuje ze swemi robotnikami: daie im wszelkie przepisy na piśmie lub w rysunku, żadnego nie przyjmując któryby czytać i pisać nie umiał. Nieprzystoynie i grubiańskie rozmowy ostro są zakazane w jego fabryce, a sami robotnicy między sobą naznaczają kary za złe sprawowanie się. W ogóle uważał, iż im więcej ma który robotnik nauki, tém lepsze jest jego sprawowanie się i tém chętniej stosuje się do wprowadzonego w fabryce porządku; przeciwnie zaś nieuczenni zawsze są niekontenci, zarozumiali, uparci, i nieulegli.

W wielu znakomitszych fabrykach Angielskich, robotnicy mają swoją kasę, w którą co tydzień każdy stósowną wkłada część na wsparcie chorych lub do pracy niezdolnych. W fabryce Gallowaya robotnicy pierwszego rzędu składają co tydzień po 6 Pence, a w przypadku odbierają wsparcie co tydzień 1. funt st; pospolici robotnicy składają po 3 Pence, lecz na tydzień pobierać tylko mogą 10 szyl. wsparcia. Na Boże Narodzenie obierają między sobą Audytorów, którzy sprawdzają wydatki i dochód, a pozostałą kwotę między robotników dzielą. Pieniądze z kar zebrane, należą także do téj kasy, i jest to rzeczą dla obywateli nader dogodną, że ich w szynkowniach nie przepiją, iak to dawniej było zwyczajem. Nawet teraz chętniej je składają robotnicy. Co tydzień zdają raport Panu o naznaczonej karze, ten ją zaraz od płacy odciąga i do kasy oddaje. Przez to unika się sporów które zwykle powstawały przy wypłacaniu kar. (G. hand.)

ROZMAITOSCI.

— Bibliomania w Anglii coraz się powiększa, iak wnosć należy z niesłychanej ceny za iaką świeżo kupiono *Xenofonta* Wellsa, drukowanego w 5 tomach w Oxfordzie 1703 r. Exemplarz ten, którego wszystkie tomy wyiawszy pierwszą część piątego są z szerokimi brzegami, sprzedany został za 150 funt. ster. (6300 Złp.); jest to cena stosunkowo większa niż Decamerona Roxburgha. W bibliotece Króleskiej w Buckinghamhouse jest podobny exemplarz *Xenofonta*, którego jednak wszystkie tomy są z szerokimi brzegami.

— W Gdańsku zaleca Rząd użycie następującego środka do wytępienia myszy polnych: wziąć popiołu z dębowego drzewa, i wygotować z niego ług mocny. Skoro popiół na dno opadnie, zlać ług i moczyć w nim żyto lub pszenicę przez 24 godzin. Tak namoczone ziarno siać wraz ze zbożem na siew przeznaczonem, na gruncie na którym myszy przebywają, i przyorać je dobrze. Środek ten, przyzwoicie użyty, wytępia, iak doświadczenie stwierdziło, wszelkiego rodzaju myszy polne, a ponieważ nie jest trucizną, można go śmiało użyć. Może ten równie tani iak i łatwy do przygotowania środek, byłby dostateczny, gdyby tak namoczone zboże porzucano na świeżo weszłe posiewy żyta i pszenicy, jeżeli się go wraz z oziminą niezasiało i niepodorało.

— Od kilku lat użycie żelaza znacznie w Anglii pomnożone zostało. Sporządzają już teraz z tego kruszcu ozdoby, medale, łożka, liny okrętowe, baczki do wody, mosty, i wiele nader domów. W Liverpool budują teraz Kościoł, w którym filary, sklepienie, drzwi, ambona, ramy do okien i wszelkie ozdoby architektoniczne mają być robione z żelaza lanego; środek Kościoła ma być 119 stóp długi 47 szeroki.